

Valitus, jonka Ori Martin SA on tehnyt 25.7.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-797/16, Ori Martin v. Euroopan unionin tuomioistuin, 1.6.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-463/17 P)

(2017/C 392/16)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Ori Martin SA (edustaja: G. Belotti, avvocato)

Muu osapuoli: Euroopan unionin tuomioistuin

Vaatimukset

- Valittaja vaatii Euroopan unionin tuomioistuinta muuttamaan unionin yleisen tuomioistuimen määräystä, jolla hylättiin kanne asiassa T-797/16 (Ori Martin spa v. Euroopan unionin tuomioistuin), toteamaan, että unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on loukannut yhdistetyissä asioissa C-490/15 P ja C-505/15 P (EU:C:2016:678) ORI:n oikeutta Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklassa vahvistettuun oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, ja määräämään tämän seurauksena, että unionin tuomioistuimen on suoritettava vahingonkorvausta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteeseen – jonka unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi riidanalaisella määräyksellä – sisältyi yksi kanneperuste, joka perustui siihen, että unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on loukannut perusoikeuskirjan 47 artiklaa ja erityisesti ORI:n oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. ORI väitti, että mainittu yleinen oikeusperiaate edellyttää, että yritys, jolle on määrätty lopullinen seuraamus, ymmärtää, mistä konkreettisesta tosiseikasta sitä syytetään, myös voidakseen välttää uusimisen. Näin ei ollut kyseisessä asiassa, koska ORI:lle ei ole vielä selvinnyt, millä perusteella sille on määrätty seuraamus.

Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi ORI:n kanteen oikeudellisesti selvästi perusteettomana pitäen lähtökohtanaan sitä, että vahingonkorvausvaatimus ei perustunut menettelyn liialliseen kestoon, mikä olisi saattanut merkitä perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkomista, vaan se perustui tuomion väitettyyn lainvastaisuuteen. Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut kantaa siihen, kattaako perusoikeuskirjan 47 artikla sen, että oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin on loukattu, vaikka kantaja oli nimenomaisesti vedonnut siihen. Esillä olevalla valituksella on sen taustalla olevien kysymysten vuoksi myös tältä kannalta yksittäistapausta laajempi merkitys.

ORI riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen määräyksen siltä osin kuin oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, sellaisena kuin se ilmenee oikeutena tuntea oman seuraamuksensa perustelut, on erottamaton oikeus, joka kuuluu henkilöille, joille on määrätty kilpailuoikeuden alalla seuraamuksia, joiden on vakiintuneessa oikeuskäytännössä katsottu olevan luonteeltaan pääasiallisesti rikosoikeudellisia. Yksityisille myönnettyjen oikeuksien tehokasta oikeussuojaa koskeva periaate on unionin oikeuden yleinen periaate, joka perustuu jäsenvaltioiden yhteiseen valtiosääntöperinteeseen; se on vahvistettu Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklassa ja toistetaan perusoikeuskirjan 47 artiklassa.

Lisäksi ORI korostaa esitetyn kysymyksen merkitystä, koska asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklassa kilpailuasioden osalta säädetty vastuu on luonteeltaan henkilökohtainen ja koska unionin kilpailuoikeudessa ei tunneta objektiivista vastuuta eikä valvonnan puutteeseen perustuvaa vastuuta (culpa in vigilando).

Ketään ei voida tuomiota Euroopan unionissa ilman syytä eikä puutteellisen valvonnan vuoksi; minkään käänneistä todistustaakkaa koskevan prosessuaalisen periaatteen perusteella ei voida päätyä muunlaiseen ratkaisuun.

⁽¹⁾ Regolamentoo (CE) n. 1/2003 del Consiglio, del 16 dicembre 2002, concernente l'applicazione delle regole di concorrenza di cui agli articoli 81 e 82 del trattato (GU L 1, pag. 1).